

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Stefan Krajewski

Warszawa, 06 sierpnia 2025 r.
znak sprawy: DRE.pz.058.4.2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji poselskiej nr 10933

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację z dnia 17 lipca 2025 r. nr 10933, Pani Anny Gembickiej i Pana Jarosława Sachajko, Posłów na Sejm RP, w sprawie dramatycznej sytuacji polskiego pszczelarstwa, masowego importu miodu niskiej jakości, fałszowania produktów i braku działań rządu na rzecz ochrony zapylaczy i krajowych producentów miodu, przedkładam następujące stanowisko.

W okresie ostatnich 10 lat nastąpił silny rozwój polskiego pszczelarstwa, niespotykany w historii naszego kraju. Liczba pni pszczelich wzrosła z 1,448 mln w 2015 r. do 2,420 mln w 2024 r. Liczba pszczelarzy wzrosła w tym okresie z 62,6 tys. do 99 tysięcy. Produkcja miodu wzrosła do rekordowych 31 tys. ton w 2024 r., przy jednoczesnym spadku importu miodu do Polski z 37,3 tys. ton w 2020 r. do 26,7 tys. ton w 2024 r. Powyższe zmiany były możliwe przy bardzo silnym wzroście środków finansowych na wsparcie sektora pszczelarskiego ze środków publicznych. W 2015 roku na pomoc dla pszczelarzy w ramach krajowego programu wsparcia pszczelarstwa przekazano 20,46 mln zł, natomiast na ten rok, w ramach Interwencji pszczelarskich Planu Strategicznego dla WPR 2023-2027 oraz krajowych płatności do prezimowanych rodzin pszczelich, zabezpieczono w budżecie łącznie ponad 120 milionów złotych. Na przyszły rok (2026) planowany jest wzrost budżetu Interwencji pszczelarskich PS WPR o dalsze 20 mln zł.

Za korzystną sytuację należy również uznać, że głównym kanałem dystrybucji miodu krajowego (z najwyższymi cenami dla pszczelarzy) jest sprzedaż bezpośrednia i detaliczna – około 85% całej produkcji.

Poniżej przekazuję stanowisko do pytań zawartych w niniejszej interpelacji.

1) Dlaczego rząd nie wdrożył skutecznego systemu oznakowania kraju pochodzenia i jakości miodu, mimo zaleceń NIK i IJHARS?

W znowelizowanych przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 października 2023 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. poz. 2233) wzmocniono identyfikację miodów na rynku w zakresie państwa pochodzenia. Rozporządzenie weszło w życie 18 kwietnia 2024 r. i wprowadziło obowiązek wskazywania na etykiecie opakowania miodu, nazw wszystkich państw pochodzenia, w których miód został zebrany.

Należy nadmienić, że trwają prace nad kolejną nowelizacją ww. rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, w kierunku dalszego doszczegółowienia znakowania mieszanek miodów. Kraje pochodzenia będą wymienione w porządku malejącym według ich udziału wagowego, wraz z procentowym udziałem miodu z każdego kraju. Informacja ta będzie zamieszczana na etykiecie w głównym polu widzenia, z tolerancją 5 % dla każdego udziału miodu.

Planuje się ustanowienie ww. przepisów jeszcze w tym roku.

2) Czy planowane są działania legislacyjne w celu zakazu importu miodu z państw, które nie spełniają unijnych norm produkcji?

Nie ma potrzeby wprowadzania przepisów zakazujących import miodu z państw, które nie spełniają odpowiednich wymagań, ponieważ prawo Unii Europejskiej już teraz jasno określa, że miód może być importowany do UE tylko z tych krajów, które spełniają wymagania dotyczące bezpieczeństwa i jakości. Jeśli dane państwo nie spełnia tych wymagań, miód z tego państwa nie może być importowany do żadnego kraju UE, w tym do Polski.

Import miodu jest dokładnie regulowany przepisami unijnymi, które:

- określają listę państw, z których można sprowadzać miód - rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/405¹,
- nakładają obowiązek dołączenia świadectw potwierdzających spełnienie wymagań zdrowotnych - rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2235²,
- przewidują kontrolę przesyłek na granicy - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625³,
- wymagają, aby miód pochodził wyłącznie z zakładów zatwierdzonych do eksportu do UE i wpisanych na oficjalną listę aktualizowaną przez KE - rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/2292⁴.

3) Czy rząd zamierza powołać fundusz rekompensat dla pszczelarzy, których rodziny pszczele uległy zatruciu?

Aktualnie, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie pracuje nad funduszem rekompensat dla pszczelarzy, których rodziny pszczele uległy zatruciu. Jednakże nie są wykluczone w przyszłości prace w tym kierunku.

¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/405 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające wykazy państw trzecich lub ich regionów, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 114, str. 118 z późn. zm.)

² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2235 z dnia 16 grudnia 2020 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 i (UE) 2017/625 w odniesieniu do wzorów świadectw zdrowia zwierząt, wzorów świadectw urzędowych i wzorów świadectw zdrowia zwierząt/świadectw urzędowych do celów wprowadzania do Unii i przemieszczania w obrębie terytorium Unii przesyłek niektórych kategorii zwierząt i towarów oraz urzędowej certyfikacji dotyczącej takich świadectw i uchylające rozporządzenie (WE) nr 599/2004, rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 636/2014 i (UE) 2019/628, dyrektywę 98/68/WE oraz decyzje 2000/572/WE, 2003/779/WE i 2007/240/WE (Dz. U. UE. L. z 2020 r. Nr 442, str. 1 z późn. zm.)

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. U. UE. L. z 2017 r. Nr 95, str. 1 z późn. zm.)

⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/2292 z dnia 6 września 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, i określonych towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi

4) Kiedy powstanie krajowa strategia ochrony zapylaczy i rozwoju pszczelarstwa?

Dotychczasowa praktyka dotycząca opracowywania strategii sektorowych potwierdza, że to z inicjatywy organizacji branżowych i na ich potrzeby takie strategie są i powinny być opracowywane. Przykładem takiego działania jest opracowanie strategii rozwoju sektora wołowiny, która została sfinansowana ze środków Funduszu Promocji Mięsa Wołowego.

Należy również nadmienić, że przy współpracy organizacji pszczelarskich i środowisk naukowych związanych z pszczelarstwem, opracowano Narodową Strategię Ochrony Owadów Zapyłających (<https://www.greenpeace.org/poland/narodowa-strategia-ochrony-owadow-zapylajacych>). Natomiast rozwój pszczelarstwa zaplanowano i jest realizowany na podstawie Planu Strategicznego dla WPR na lata 2023-2027, w ramach interwencji w sektorze pszczelarskim (I.6.1 – I.6.7).

5) Czy rząd planuje wsparcie inwestycyjne dla pszczelarzy w zakresie leczenia pszczoł, poprawy bazy pożytkowej oraz tworzenia centrów miodu regionalnego?

Aktualnie jest realizowane wsparcie dla pszczelarzy w zakresie leczenia pszczoł na postawie Interwencji I.6.3 - wspieranie walki z warrozą produktami leczniczymi w ramach Planu Strategicznego dla WPR na lata 2023-2027 (PS WPR). W ramach tego mechanizmu corocznie z pomocy korzysta ponad 38 tys. pszczelarzy posiadających ponad 1,3 mln rodzin pszczeł. Pomoc jest udzielana na łączną kwotę 13-15 mln złotych rocznie.

W ramach PS WPR 2023-2027 wdrażane są również interwencje prośrodowiskowe realizowane w ramach II filara WPR, w tym interwencje rolno-środowiskowo-klimatyczne, które pośrednio mogą stanowić wsparcie dla pszczelarzy. Interwencje rolno-środowiskowo-klimatyczne promują praktyki rolnicze przyczyniające się przede wszystkim do ochrony bioróżnorodności na różnych poziomach m.in. poprzez zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych i zagrożonych gatunków, zachowanie tradycyjnych roślin uprawnych (rolniczych, warzywnych i sadowniczych), ochronę organizmów pożytecznych, w tym owadów zapyłających oraz ochronę różnorodności krajobrazu.

Na szczególną uwagę zasługuje Interwencja 7. Bioróżnorodność na gruntach ornych, w tym jej wariant Wieloletnie pasy kwietne. Celem tego wariantu jest wzbogacenie bioróżnorodności i krajobrazu wiejskiego oraz zapewnienie miejsca bytowania oraz bazy pokarmowej dla organizmów pożytecznych, w tym owadów zapylających. W ramach tej interwencji zaprojektowano wsparcie do wieloletnich pasów kwietnych zakładanych z wielogatunkowych (co najmniej 8 gatunków) mieszanek roślin, spełniających określone parametry wielkości (szerokość od 3 m do 20 m, minimalna powierzchnia 0,1 ha), które beneficjent będzie zobowiązany utrzymać przez 5 lat zobowiązania, odpowiednio je użytkować i przestrzegać określonych zakazów (w tym zakazu stosowania środków ochrony roślin, stosowania nawozów). Stawka płatności w ramach wariantu wynosi 3 501 zł/ha.

Ponadto, rolnicy zajmujący się hodowlą pszczół, spełniający warunki wsparcia określone w PS WPR 2023-2027, mają możliwość skorzystania także z innego prośrodowiskowego elementu systemu płatności bezpośrednich, jakim są ekoschematy. Są to dobrowolne dla rolnika, roczne, płatne praktyki, dostosowane do warunków i potrzeb krajowych. Płatności w ramach ekoschematów przyznawane są za realizację wymogów, które wykraczają m.in. ponad warunkowość.

Warunki i tryb przyznawania płatności do ekoschematu Obszary z roślinami miododajnymi zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i szczegółowego trybu przyznawania i wypłaty płatności w ramach schematów na rzecz klimatu i środowiska w ramach Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.). Szacowana stawka płatności wynosi ok. 269,21 EUR/ha.

6) Dlaczego importowany miód niskiej jakości trafia do sieci handlowych bez oznaczeń o kraju pochodzenia i analiz jakościowych?

Jak wskazano wyżej, zgodnie z § 15 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, w oznakowaniu miodu w opakowaniach podaje się nazwę państwa pochodzenia, w którym miód został zebrany, a w przypadku gdy miód pochodzi z więcej niż jednego państwa, nazwy państw pochodzenia, w których miód został zebrany.

Ponadto, jakość tego produktu musi spełniać wymagania określone w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 października 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu (Dz.U. 2023 r. poz. 2513).

Miód importowany regularnie kontroluje Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (IJHARS) w ramach kontroli granicznych oraz krajowych (planowych oraz doraźnych). Inspektorzy oceniają poprawność oznakowania miodów, w tym również informacją o pochodzeniu miodu. Kontrole obejmują swoim zakresem również pobieranie próbek w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych pod kątem oceny parametrów fizykochemicznych i organoleptycznych oraz ocenę analizy pyłkowej miodów odmianowych.

Od stycznia 2024 roku do lipca 2025 roku (stan na dzień 23.07 br.) IJHARS skontrolowała na granicy 1 501 partii miodu, o łącznej masie 29 524,2 ton. Do badań laboratoryjnych pobrano łącznie w tym okresie 174 próbki miodów, z czego w 6 stwierdzono nieprawidłowości. Należy podkreślić, że przedstawione powyżej dane dotyczą wszystkich skontrolowanych na granicy partii, natomiast nie dla wszystkich partii docelowym krajem przeznaczenia była Polska. W trakcie kontroli granicznych przeprowadzanych w latach 2024-2025 nieprawidłowości stwierdzono łącznie u 4 importerów.

7) Czy rząd planuje uproszczenie przepisów dotyczących sprzedaży miodu w ramach RHD i MOL (małego przetwórstwa)?

W odniesieniu do RHD⁵, formuła tej działalności została skierowana do producentów żywności, w tym producentów produktów pszczelich, prowadzących produkcję na

⁵ ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r., poz. 1448), art. 3 ust. 3 pkt. 29b oraz art. 44 a, rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 września 2022 r. w sprawie maksymalnej ilości żywności zbywanej w ramach rolniczego handlu detalicznego do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego oraz zakresu i sposobu jej dokumentowania (Dz.U. poz. 1971), ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023 r. poz. 872)

małą skalę na lokalny rynek, z zastosowaniem możliwych do wdrożenia uproszczeń, na podstawie przesłanek w przepisach prawa żywnościowego Unii Europejskiej⁶.

Uproszczone zasady dotyczące RHD, z punktu widzenia wymagań z zakresu bezpieczeństwa żywności, obejmują m. in.:

- skróconą procedurę uzyskiwania uprawnień do prowadzenia działalności (rejestracja, a nie zatwierdzenie zakładu, zwolnienie z obowiązku sporządzania projektu technologicznego zakładu)⁷,
- mniej rygorystyczne wymogi dotyczące struktury i wyposażenia zakładu w odróżnieniu od tych, które muszą być spełnione w zakładach produkujących na dużą skalę przemysłową (np. produkcja żywności może odbywać się w pomieszczeniach mieszkalnych, w tym w kuchni domowej)⁸,
- mniej rygorystyczne wymogi higieniczne od tych, które muszą spełnić zakłady produkujące na dużą skalę przemysłową, przy założeniu zapewnienia bezpieczeństwa konsumentów⁹.

Także częstotliwość kontroli podmiotów prowadzących RHD jest dostosowana do skali takiej działalności i jest ustalana na zasadzie analizy ryzyka przez nadzorujące je organy urzędowej kontroli żywności (w przypadku producentów produktów pszczelich – przez organy Inspekcji Weterynaryjnej).

Działalność RHD funkcjonuje w Polsce od 1 stycznia 2017 r. i od tego czasu dwukrotnie wprowadzano zmiany przepisów krajowych¹⁰, w tym m.in. zniesiono limity ilościowe dla sprzedaży produktów pszczelich bezpośrednio konsumentom.

⁶ rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. ; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), art. 1 ust. 2 lit. c, rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), art. 1 ust. 3 lit. c oraz ust. 5 lit. b ii)

⁷ ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2023r. poz. 872), art. 19-21

⁸ ww. rozporządzenie (WE) nr 852/2004, zał. II, rozdział III

⁹ ww. rozporządzenie (WE) nr 852/2004, motyw 15 i art. 5

¹⁰ ustawa z 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia sprzedaży żywności przez rolników do sklepów i restauracji (Dz.U. poz. 2242), ustawa z 15 grudnia 2021 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia prowadzenia przez rolników rolniczego handlu detalicznego (Dz.U. z 2022r. poz. 138)

Od 2017 r. liczba podmiotów prowadzących w Polsce RHD stale i szybko rośnie. Zgodnie z ogólnodostępnymi danymi Głównego Inspektoratu Weterynarii¹¹, aktualnie liczba podmiotów prowadzących RHD pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej wynosi - 20 998, przy czym należy podkreślić, że większość z tych podmiotów, tj. 16 123, stanowią producenci produktów pszczelich.

W przypadku działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej (MLO) nie określono natomiast w przepisach krajowych¹² warunków jej prowadzenia i wymagań weterynaryjnych w odniesieniu do producentów produktów pszczelich. W ramach działalności MLO produkty pszczele mogą być jednak wykorzystywane do produkcji niektórych rodzajów środków spożywczych, np. gotowych posiłków (potraw).

Aktualnie nie są prowadzone prace legislacyjne zmierzające do nowelizacji przepisów prawa w ww. zakresie.

8) Ile rocznie produkuje się miodu w Polsce?

Tabela 1. Produkcja miodu w Polsce w latach 2015-2024 (w tonach).

Miód	Rok								
	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
produkcja	24 300	15 200	22 300	18 100	12 700	18 431	24 030	27 420	31 000

źródło: opracowanie własne na podstawie danych I.O. Zakład Pszczelnictwa w Puławach.

9) Ile będzie importowanego miodu z Mercosur?

Umowa UE-Mercosur, której negocjacje zakończono 6 grudnia 2024 r. i która nie weszła jeszcze w życie, przewiduje ograniczenie liberalizacji ceł w dostępie do rynku UE niektórych wrażliwych towarów w imporcie z Mercosur do poziomu wielkości kontyngentów taryfowych (TRQ). Ww. umowa przewiduje między innymi bezcłowy TRQ w imporcie do UE miodu (CN 0409 00 00) z państw Mercosur.

Wielkość tego TRQ, przewidziana w imporcie na cały rynek UE, ma stopniowo wzrastać od 7,5 tys. ton w pierwszym roku obowiązywania umowy (oznaczanym jako

¹¹ <https://www.wetgiw.gov.pl/nadzor-weterynaryjny/wykaz-zakladowrejestrowanych> (dane aktualne z dn. 28 lipca 2025r.)

¹² rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie szczegółowych warunków uznania działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej (Dz. U. poz. 451)

rok zerowy) do wielkości docelowej 45 tys. ton od szóstego roku obowiązywania umowy – szczegóły w tabeli poniżej.

Tabela 2. Bezcłowy kontyngent taryfowy w imporcie z Mercosur do UE miodu przewidziany umową UE-Mercosur.

Rok	Zagregowana roczna ilość w tonach
0	7 500
1	15 000
2	22 500
3	30 000
4	37 500
5 i każdy kolejny rok	45 000

Opracowanie własne na podstawie informacji ze strony internetowej KE.

Należy podkreślić, że przewidywana umową wielkość TRQ nie musi oznaczać, że dana wielkość będzie wykorzystywana w 100%. Będzie to uzależnione przede wszystkim od decyzji podejmowanych przez podmioty działające na rynku. Z dostępnych danych handlowych wynika, że w ostatnich trzech latach import miodu z krajów Mercosur do Polski kształtował się na poziomie:

- 2022 r.: 264 634 EUR (ok. 82 t),
- 2023 r.: 130 780 EUR (ok. 49 t),
- 2024 r.: 199 244 EUR (ok. 80 t).

Z wyrazami szacunku

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Stefan Krajewski

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

